

[Aksel Larsen.]

Kanten. Efter de samme Officerskredses Paastand mente man, at der var gaaet store amerikanske Enheder gennem Sundet om Natten. Kort sagt, man kunde vente, at Krigen i Østersøen brød ud en af de første Dage.

Desværre maa jeg sige, at den højtærede Justitsminister forsøgte at gøre Officererne Rangen stridig som Rygtesmed. Han holdt ganske pludselig i Radioen en Tale om de saakaldte Vaabensmuglinger, hvor han ganske vist fik sagt, at man ikke havde konstateret Rigtigheden af de fremkomne Paastande, men derpaa opfordrede han indtrængende alle og enhver til at holde Udkig, idet han betonedede, at vi kan ikke passe paa alle Kyster, der kan ske saa meget, vi kan aldrig vide, og derfor bør alle og enhver ufortøvet ved Dag eller Nat, pr. Bud eller pr. Telefon, til Fods eller til Hest styrte til Myndighederne, saa snart de ser noget, der synes mistænkeligt. Det var i Virkeligheden egnet til at give Befolkningen Indtryk af, at nu stod man over for en ny 9. April. Det fik man ogsaa Indtryk af, naar man saa paa de Beredskabsforanstaltninger, der blev gennemført for Politiets Vedkommende, efter Politifolks Udsagn vendt konkret imod et umiddelbart forestaaende indenrigspolitisk væbnet Kup. Alt dette spredte Panik i Befolkningen. Man maatte gaa ud fra, at det var Alvor. Og hvor omfattende den Panik var, ved jo enhver af de ærede Medlemmer, og det kan illustreres med, at saa snart Folk i København i Paaskedagene saa en eller anden Flyvemaskine flyve over Byen, for de ud paa Altanerne og skreg: Nu er det Russerne, der kommer og smider Bomber! — Eller naar der blev affyret Salut i Anledning af Hendes Majestæt Dronningens Fødselsdag, for Folk forfærdede sammen og faldt i hinandens Arme og sagde: Nu er Krigen der! — Da det rygtedes, at der laa et fredeligt russisk Handelsskib i Havnen, strømmede en Mængde Mennesker ud paa Langelinie for at se Russerne gøre Landgang, og da der saa kom en ganske naturlig meteorologisk Taage, udrød der Panik i Forsamlingen, og Folk styrtede ind til Byen overbeviste om, at nu skete det.

Nogle beroligende Ord fra Regeringen kunde formodentlig have hjulpet adskillige. Men disse beroligende Ord udeblev. Og der udeblev det, som havde været endnu mere nødvendigt, nemlig en kortfattet Redegørelse fra Regeringen, ikke om Detailler i Beredskabet, men om Beredskabets Om-

fang og navnlig om Regeringens Bevæggrunde til dette Beredskab; for man kunde jo ikke, saa omfattende som Beredskabet var, faa nogen som helst til at tro, at det bare var for at sikre den fuldt normale Bevogtning af de militære Depoter, at alt dette var foretaget.

Det er derfor den kommunistiske Rigsdagsgruppe henvender sig til Regeringen, og da det formodentlig er Foranstaltninger, der er truffet efter Beslutning i den samlede Regering, og da i hvert Fald flere Ministre konkret er ansvarlige for deres Iværksættelse, har vi fundet det rigtigst at spørge Regeringens Leder, Statsministeren: Hvad var Regeringens Bevæggrunde til i Paaskedagene at iværksætte omfattende militære og politimæssige Beredskabsforanstaltninger?

Statsministeren (*Hans Hedtoft*): Denne Forespørgsel er affattet paa en meget karakteristisk Maade. Man spørger om Bevæggrundene til at iværksætte omfattende militære og politimæssige Beredskabsforanstaltninger. Det passer Spørgeren at faa slaaet fast, at det drejede sig om omfattende Beredskabsforanstaltninger, og saa er det jo bekvemt at smugle denne Karakteristik ind i Forespørgselen.

Jeg vil derfor gerne først affive denne Skrøne. Der har ikke været iværksat „omfattende Beredskabsforanstaltninger“, men der har været taget visse Forholdsregler, som kunde sikre, at vi ikke i Paasken paa Grund af Orlov o. s. v. skulde blive praktisk set blottet for den Sikringstjeneste, som vist enhver maa kunne forstaa man ikke kan undvære for Tiden.

Man havde i Januar udarbejdet Planerne for de værnepligtiges Paaskeorlov, og som Forholdene udviklede sig i den mellemliggende Tid, blev man klar over, at der maatte ændres noget i disse Planer og i Tjenesteordningen for dem, der ikke skulde paa Paaskeorlov. Dette medførte i øvrigt ingen Ændring i Orlovsplanen for de værnepligtige i Geledet. Det var i den oprindelige Plan bestemt, at $\frac{2}{3}$ af de indkaldte værnepligtige skulde sendes hjem paa Paaskeorlov. Heri skete der, som sagt, overhovedet ingen Ændring. De fik Lov til at rejse til det Tidspunkt, der oprindeligt var fastsat, og fik ikke nogen Afkortning i deres Orlov. Derimod fik de *ugifte Elever* paa Befalingsmandsskolerne deres Orlov udsat til efter Paaske, saaledes at disse Elever kunde anvendes til Suppleringsring af det unormalt svage Vagtberedskab. I Tilslutning hertil fandt Forsvarsministe-